

Bordtennis i Röstånga åren

1955 – 1962

Under min generations uppväxt fanns det inte så många ordnade fritidsaktiviteter att välja mellan. Om man var intresserad av något, så var enda möjligheten att på något sätt lösa det själv.

Jag var själv mycket intresserad av alla former av bollspel, och det var i huvudsak detta jag ägnade mig åt. Vi var några killar i byn som gillade att spela fotboll. På vintern spelade vi bordtennis i gamla gymnastiksalen och bandy i Forestad. Inom Forestads bandyklubb spelades även bordtennis, och det var där vi spelade våra första bordtennistävlingar.

Bordtennis är en väldigt trevlig sport, men vi fick lägga ner mycket arbete varje gång vi skulle spela eftersom pingisbordet skulle sättas upp och plockas ner varje gång. Detta problem löste sig så småningom genom att en verkstadslokal blev ledig när Ekdahls Plåtindustri under augusti månad 1956 flyttades från Hantverksgatan 9 till nya lokaler på Bangårdsgatan 12. Lokalen uppläts till oss pojkar utan kostnad av min far, John Ekdahl. Vi städade ur och målade lokalen själva och satte sedan in ett pingisbord. Fördelen med denna lokal var att bordet kunde stå uppsatt dygnet runt.

En musiklärare vid namn Charles Johnsson, som bodde på Metropol, hade av en händelse ett pingisbord liggande på en vind i Eslöv. Han skänkte detta till oss mot att vi själva hämtade bordet. Nu hade vi två bord och kunde hålla flera spelare sysselsatta samtidigt.

Träning

År 1956 bildade vi Röstånga BTK med hjälp av Bertil Svensson, en erfaren föreningsman. Han blev även klubbens ordförande.

Internt spelade vi i grupper inom klubben, där nybörjare hade möjlighet att avancera uppåt då träningen började ge resultat. Sex personer ingick i varje grupp. De som vann sin grupp flyttades upp och de som kom sist degraderades till gruppen under. Som mest var vi ett 40-tal spelare - både seniorer, juniorer och oldboys. Såväl flickor som pojkar deltog i både singel - och dubbelspel. Bordtennis är en sport för såväl gammal som ung, vilket också visade sig i vår klubb, där medlemmarnas ålder varierade från åtta till strax över 50 år.

Sune Ekdahl, Bengt-Eric Johansson och Rolf Danielsson.

Inom grupperna spelades bordtennis måndag - torsdag varje vecka. Det fanns alltid många intresserade åskådare, vilket säkert bidrog till att alla spelare ville göra sitt bästa för att vinna sina matcher.

Vi spelade i det nationella seriesystemet och mötte med framgång lag från Eslöv, Stockamöllan, Hörby, Orup, Norra Rörum, Forestad, Ljungbyhed, Klippan, Annelöv, Landskrona och även S:t Ibb:s BTK på Ven. På Ven fick vi åka öns enda taxibil från färjan till skolan, vars gymnastiksal användes som bordtennislokal.

Oftast tränade vi själva varandra, men några gånger hade vi hjälp av dåvarande Skånemästaren Harald Malmros från BTK Rekord i Helsingborg. Bara några kvällars träning med honom gjorde att både vårt spelsätt och självförtroende växte.

Vi tränade mycket, bl. a med att hålla racketen i fel hand, där den som var högerhänt blev vänsterhänt och tvärt om. Så småningom blev vi ganska bra på detta, och när vi var borta och spelade slog vi alltid några bollar med fel hand före matchen, men när spelet startade bytte vi till rätt hand. Detta gjorde motståndaren lite konfundersam, vilket resulterade i att man ofta vann de första bollarna utan problem.

Av våra flitigaste spelare kan nämnas: Bengt-Eric Johansson, tvillingbröderna Sylve och Stig Persson, Eddy Nilsson, Soini Haanpää, Lars-Eric Carlsson, Rolf Danielsson och undertecknad, samt flickorna Margaretha Nilsson, Gun Lindahl och Connie Sjö Dahl. Röstånga BTK hade också två duktiga oldboysspelare vid namn Karl-Erik Bergkvist och Åke Lindqvist.

Klubben ordnade en bordtennisturnering tillsammans med Stockamöllans BTK på Godtemplarsalen - nuvarande Röstångagården. Den kallades Sverigetävlingen och var en turnering för alla icke licensierade spelare i hela Sverige. Vinnaren i vår turnering blev tolvårige Bo Persson från Hörby. Han vann senare hela tävlingen och blev också svensk landslagsspelare och deltog i VM-turneringar, där han lyckades så bra att han erövrade såväl en guld- som tre bronsmedaljer.

En kväll ringde min konfirmationslärare, kyrkoherden Nils Lewis-Jonsson, och uttryckte sitt gillande av att vi hade startat en klubb som tog

Prisutdelning. John Ekdahl får pris av Eric Johansson.

hand om byns ungdom på ett föredömligt sätt. Han tipsade mig samtidigt om vilka möjligheter som fanns att söka olika bidrag, vilket vi även gjorde med gott resultat.

Röstånga BTK varsåväl som alla andra föreningar i behov av att få in pengar. Alla spelare fick betala medlemsavgift. Dessutom brukade vi ordna mindre lotterier, som gav några kronor i vinst. Vid en diskussion i klubben om att arrangera ett större lotteri för att vi på så sätt skulle få in mer pengar, inkom ett förslag från Gert Persson, (han drev på den tiden en livsmedelsaffär i Sparbankshuset i en av nuvarande Fenix lokaler) att ordna ett lotteri på 2000 lotter á en krona/styck, där högsta vinsten skulle vara en tvättmaskin för hushållsbruk, vilket var helt nytt vid den här tiden. Det visade sig vara en mycket god idé. Lotterna såldes snabbt och gav en tusenlapp till kassan.

År 1962 blev en vändpunkt för Röstånga BTK, dels på grund av att min far började på en ombyggnad av den gamla verkstadslokalen till en bostadsfastighet, och då stod klubben utan egen lokal. Samtidigt flyttade några av oss "eldsjälar" från byn på grund av studier, värnplikt och arbete på annan ort. Det visade sig att det inte fanns intresse och möjlighet för en fortsättning av klubben, varför styrelsen valde att lägga ner verksamheten.

Sune Ekdahl

Göingeboken

Här är slutet för Göingeboken vid Slättekull i Ask. Beskriven i RB 2014:1

